

TISZAVIDÉK

VEGYES TARTALMU HETILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Egész évre 4 frt — kr. Negyedévre 1 frt — kr.
 Fél évre 2 frt — kr. Egyes szám ára 8 kr.
 Megjelen minden vasárnap reggel.
 Hirdetéseket a kiadóhivatal jutányos áron vesz fel.

Felolós szerkesztő és kiadó
S Z I L B E R J Á N O S.

SZERKESZTŐSÉG:
 Csongrád, Magtár-utca 41. szám, Kovács kapu mellett
 részét illető minden közlemény intézendő.
KIADÓHIVATAL:
 Csongrád, Magtár-utca 41. szám, Kovács kapu mellett
 hirdetmények intézendők.

Artézi kutaink.

Hozzávetőleg sem tudjuk megállapítani, hogy a felállított 2 artézi kutunk a sok viszontagságok közepette mennyibe kerültek.

Bajos is volna megtalálni azt a helyes számadatokat, melyek tényleg azoknak költségeire lettek fordítva, mert az építkezés körül felmerült hajmeresztő visszaélések egész láncolata fűződik oly tisztviselő személyéhez, kinek a haja szála sem görbül meg, oly súlyos beszámítás alá tartozó cselekményekért, hogy más halandó rég összeütközésbe jött volna a büntető törvénnyel; Ő pedig a hatalom védszárnyai alatt húzódik meg s ha személyével foglalkoznak a tényeket kézzel foghatólag beigazolják, markába nevet s hihetőleg önelégülten mint a kinek szénája rendben van, azzal a szokásos közmondással; él „kutya ugatás nem hallatszik a Menyországba.”

De bármiként gondolkozzék is az illető tisztviselő s bármennyire elbizakodottá teszi is a hozzáférhetetlennek látszó, csak időhöz kötött hatalom, elvégre is utoléri az elkerülhetetlen nemesis, mely kétszeres erővel fog rá törni s kérielhetetlen szigorúval fogja megtorolni lelketlen kapzsóságát.

Él bennünk tehát a remény azon szikrája, hogy mi is valaha oda vág-hatjuk az osztó igazság ama elkerül-

hetlen végzetét, hogy „addig jár a korszó a kútra, még össze nem török.”

Ki ne emlékeznék azon hasábos cikkekre, melyet id. Kádár Henrich ezidőszerint nyugalmazott megyei főszámvevő ur, mint a kiküldött 9 tagú bizottság egyike a közönség tájékoztására közölt?

Ugyanis azzal lett vádolva, hogy a kut azért nem nyer befejezést, sőt a vállalkozó azért érezte magát indíttatva egy szebb hazába vándorolni, s a kicsalt 8000 frttal megszökni, mert a főszámvevő ur folyton nehézségeket gördített a helytelen és ész nélküli munka elé.

Hát bizony ez roppant súlyos vád, hogy a főszámvevő ur ki benne volt azon 9 tagú bizottságba, melynek hivatala, kötelessége volt, ellenőrizni a vállalkozó által teljesítendő munkálatokat s csakis a végzett munka arányához képest az esetleges kiutalásokat megtenni az ezen célra rendelkezésükre állott alaphól, s mert a főszámvevő ur a kiküldött bizottsággal szemben is kifejezést mert adni azon helyes észrevételének, hogy a bizottság által kiutalt összeg nem áll arányban a teljesített munkával s dacára, hogy a vállalkozó a szerződésileg kikötött összegnek már jóformán birtokába van, nemcsak, hogy kutunk nincs s egy közbejöheto akadály miatt arra kilátásunk sem lehet, de az ott alkalmazott munkások sem kapják meg a vállal-

kozótól illetményeiket s annak tovább folytatását határozottan megtagadták. Ezért ötlet akarta bünbakul odaállítani az a tisztviselő, ki elég vakmerő s bátor volt egy hivatalos kiküldetésben levő bizottságnak azt mondani, hogy ő fel van hatalmazva a vállalkozó részéről azt az ajánlatot tenni a bizottságnak, hogy az esetben, ha a bizottság minden észrevétel nélkül átveszi a kútat, 1000 frt tiszteletdíjat bocsájt rendelkezésükre, megemlítendő, hogy az ajánlattevő hivatalnok ur is benne volt a 9 tagú bizottságba, ki a maga részéről az ajánlatot el is fogadta.

Kádár Henrich főszámvevő ur, azonban az ajánlattevő, ügynök szerepre vállalkozó hivatalnokot a legnagyobb megbotrányozása mellett ajánlatával visszaütött s mondván neki: „nem ég ki a szeme a hivatalnok urnak? nem szégyenli önön magát, hogy ilyenmire vetemedni mer? s még elég bátor azt nekem felajánlani? bir az ur kellő tisztességérzettel ezek után hasonló bizalmu állást elfoglalni? avagy azt az állást, melyet betölt ezek után megtartani?”

Ilyen kijelentésekkel s jogos szemrehányással illette az illető hivatalnok urat azon tiszteletreméltó férfit, ki orzettelül iparkodott legjobb tehetsége által a közügynek hasznára lenni, de az ilyen s ezekhez hasonló gánerü emberek, őt is lehetlenné tették arra az állásra, melyet méltóbban és lelkiismer-

A TISZAVIDÉK TÁRCZÁJA.

Intés.

Szeress, szeress!
 Ne zárd el ifju szivedet!
 A bu nem kérdez, nem kopog,
 Belopózik s kinevet.
 S a réjlett bánat tiszteres,
 Szeress, szeress!

Szeress, szeress:
 A bánat barna émadár,
 Huhogni zárt helyekre jár.
 S ha egyszer megtalálta már,
 Más odvat nem hamar keres,
 Szeress, szeress!

Szeress, szeress!
 Oh zárd fel ifju szivedet!
 Csak tiszta fényes légkörön
 Talál tanyát a szép öröm
 És hord belé nagy kincseket!
 A kéj ott szüzezerszeres!
 Szeress, szeress!

Lantos.

Mese, mesé nélkül.

— Irta: D'Amant Leo. —

Nem fölfedező kőfutra indulok, a mikor hivatalnoki (tehát nem hivatalból) konstataálni igyekezem, hogy a világirodalom egyetemében számtalan az olyan neveknek a száma, a melyeknek létezéséről vagy egyáltalán csak nagyon kevesen tudnak, vagy

pedig, mint ezt mondani szokták: nevüket a jótékony homály felheje burkolja. De azokat sem akarom kihagyni jelen cikkemből, „a kiknek neveit Őlő márványlapon kitörölhetetlen betűkkel örökítette meg”, s a kiknek illetően könnyű a tüdőklő napfény sugarában sütkérezni. Csakhogy kérem ezek az igen tisztelt felhőhomályos és márványba vésett urak mesékben abban különböznek az én kisdud elbeszélgetésemtől, hogy míg én annak pontját mindjárt a bevezetésben találok fel, ők bizony sokszor egyáltalán nem képesek azt még elbeszélésük végén sem feltalálni. Jó magam ezzel megadom igen tisztelt olvasóimnak a módot arra, ha nem tartják megfelelőnek (euhém szöveg) elbeszélésém pontját, ne olvassák azt tovább. Kérem már ez magában oly előny, a mely érdemessé teszi az elolvasást.

Szó lesz kis mesékben: egy leányról és egy legényről. Szép volt mindkettő és fiatal. Ugy hiszem nem veszem nagyon igénybe kitalláló sebességüket, a midőn nem írom le azt, a mi csak természetes, (már mint a tárczacikkelyekben), hogy szerették egymást s csupán csak azt akarom megemliteni, hogy egymásé lettek, s ez mesém pontja. Már ebből is látható, hogy nem vagyok oly kegyetlen, miut az én többi írótársaim, a kik addig marczangolják szerelmeseik sziveit, míg az, vagy olvasóiknak türelme, megszakad, hanem, ha már megvan bennök a fentemlített s meg nem vetendő tulajdonság, úgy hát legyenek egy-

másé; látják kérem már én csak ilyen vagyok, ha valakit a kezem ügyébe kapok, azt kegyetlenül és visszavonhatatlanul összedómom. Ez az egy jó tulajdonságom még meg van.

Egyebekben a leányt Anuának hívták, a legény huszárhadnagy uniformisában, életé tavaszának és huszonegyedik évének gyönyöreit élvezte — neha titkáu, sokszor bizony gyakran.

Praemissis praemittendis, emilyetén elmondtam volna az elmondandómat, térjünk a tárgyra.

Sűrű setét volt, a szél felkavarta erdő széli eperfalombja, melyek feketén bolintgattak (Arany János szerint) bogarak züggtek ugyan, de ezt nem hallottam, mert a messze távolból közeledő kavalkade lödübörgése elvette minden más hang zaját. S így még azt a szivességet sem tehetem meg a fentebb említett bogaraknak, hogy neki eresztsem őket valami falnak, a melyen aztán nagyot koppanhatnak, azon egyszerű oknál fogva, mert a közelben nincs sehohsem fal. Még azt is konstataáltam már róluk, hogy még azután sem halgtanak el a miután már nagyot koppannak, így hát egyáltalán nem is foglalkozom velük többet.

Kies kis fakövezte ut vezet az erdőn keresztül, a mely csak egy csermely által szelitetik át, (azért írok szenvedő alakban, mert ut ezalatt tényleg szenved) mely pataként esőigedezik a völgykatlan felé, gondtalanul.

retesebben egy sem tud betölteni, de mert Kádár Henrich főszámvevő urat aljas, galád czélok megvalósítására eszköznek nem lehetett felhasználni s mert ő ezáltal csak száka volt az ő szemükbe, vesznikkellett.

Tudomásunk szerint az ártézi kutak felépítményéhez szükséges összeg kétszen létben tartatik, de; hogy mely körülmény játszik közbe, hogy azt rendeltetési czéljára mindeddig nem látták jónak felhasználni, azt elgondolni nem tudjuk?

Miután ezen ügygel még bővebben is akarunk foglalkozni, ezután járunk azon tiszteletteljes kérelemmel a főszámvevő urhoz, mint a 9 tagu bizottság egyik kiküldöttéhez, kegyeskednék mihez tartásunk végett az elszámolást illetőleg felvilágosítással szolgálni; mert azzal nem tudunk tisztába jönni, hogy, ha a vállalkozó annélkül, hogy elvállalt kötelezettségének eleget tett volna, vagy a kutat mielőtt hivatalosan átadta volna, megszökött, az összeget pedig teljesen maga alá harácsolta, hogyan történhetett ez meg, ha a bizottság azt ellenőrizte?

Jól lehet, hogy a feleletet könnyen megadhatnánk, de nehogy az mondasék, hogy csupán személyes bosszu, vagy a közügyek rovására, látszólagos rossz akarat vezérel bennünket, szolgáljon bizonyítékul s felvilágosításul azon egyén nyilatkozata, ki hivatalos kiküldetésénél fogva teljesen hiteltérdemlő tájékoztatást nyújthat s kinek szavaihoz kétség sem férhet.

Már most csak arra vagyunk kíváncsiak, hogy azon esetben, ha a kívánt nyilatkozat igazolni fogja az illető tisztviselő ezen minősíthetlen, a város egyenes kárára megkoczkáztatott bűnös üzelmét, mennyire fogja abból a consecvenciákat levonni a tisztviselő ur? s mennyire azok a factorok, kiknek hivatalból kötelességük a legszigorubb eljárást foganatosítani, oly tisztviselővel szemben, ki hivatalának reputációját s a vele járó becsületet ennyire sárba leteperte.

— F. hó 14-én tartott közgyűlés. Tekintettel arra, hogy iskolánk államostiva lettek s így a város s az állam között létrejött szerződés értelmében az állam kötelezte magát, hogy a rendszeresen megválasztott tanítókat a várostól nyert illetményekkel tartozik átvenni, daczára ezen elvállalt kötelezettségének a 2 legidősebb tanítót nevezetesen Oláh Lázár és László Agoston urakat szándékossan nem nevezte ki s látszólag a város nyakára szeretné szólni a nyugdíj fizetéseket; minthogy pedig ezen elvállalt s szerződésileg biztosított kötelezettségét a várossal szemben be nem tartotta, annak szives betartása végett felkértem határozatott. Ha nem csalódnunk s joggal fel is tételezzük, hogy ezen baklövés Terzina Gyula tanfelügyelő ur megszokott s rosszul vezetett vizipuskájának ismételt kudarcza, mely által fényes tanu jelét adta, a tanítói kar iránt mindenkor tanusított jó akaratának, nekülömben azt is bebizonyította, hogy még csak annyi fáradságot sem vett magának, hogy a város s az állam között létrejött szerződést legalább átolvasásra méltatta volna, mert ellenkező esetben nem állott volna elő ez a csóosz. Nagyobb vitát provokált azon figyelmen kívül hagyott fontos mozzanat, hogy az egyes tanítók kik a fizetésükön kívül a várostól földjavadalmasban is részesültek s az állam által a kinevezés folytán ezen kedvezménytől elestek s így a földek a város tulajdonába vissza szálltak s mert a város ezt magának biztosította is, az állam oly látszatot kölcsönöz eljárásával, mintha ezen föld illetmények szintén az állam birtokát képeznék. Nehogy tehát ez félremagyarázásra szolgáltatasson alkalmat, elhatározatott, hogy a szerződésnek ide vonatkozó világos rendelkezése a miniszter ur Ó nagyméltóságával közltesék a város jogos érdekének megvédése s biztosítása szempontjából. Ezek után azt vitatták, hogy a mennyiben jogos téren állanak, miután a tanítói földek a város tulajdonát képezik, s minthogy azoknak élvezete már most a kinevezés alkalmával az érdekelt tanítóktól elvonatott azoknak értékesítése iránt az Előjáróság gadoskodjék s pedig oly határozott utasítás mellett, hogy már a f. évi jövedelme a földeknek a város pénztárába utaltatik. Mi pedig úgy tudjuk, hogy a mennyiben a kinevezés nem a rendszeres időben történt, ezen határozatnak nem is lehet érvényt szerezni, mert az illető tanító urak kárpótlásul mit sem kaptak s mire a kinevezést az illetők kézhez kapták, azon reményben, hogy az államosítás a f. évben nem is fog megtörténni, részint maguk mivellették és vettették be a földeket, mely által tetemes kiadásuk merült fel, részint pedig egyeseknek kiadták hasznobérbe és az érte járó összeget szükségletük fede-

zésére fordították. Eneffogva az illető tanítókat ily nagy anyagi kár elviselésére nem lehet kötelezni, már csak azért sem, mivel a pénzül kapott fizetésük sem áll arányban az eddig élvezett fizetéssel, ha csak az nem akar czélul kitűzteni, hogy minden áron pert támasszunk, mely által az ügyész urnak szabad rendelkezési jogot adjunk a város pénztárából oly összegeket, e czímen kiutalásra engedni, melyet Szent Dávid előre elhagadott. Végül Holczer Adolf II. jegyző ur azon kérelemmel járult a közgyűlés elé, hogy sziveskedjék részére 6 heti szabadságot engedélyezni, hogy megrongált idült baja végett orvosi tanácsra fürdőbe menessen. A kért engedélyt egyhangulag megadták, azou forró óhaj kíséretében, hogy mentől tovább élvezhesse szabadságát, sőt nagy örömmelre közmegelegedésre szolgálja, ha jegyző ur elérkezettnek látná az idejét teljesen vissza vonulni terhes állásától, mert napjai úgy is meg vannak számlálva.

Aratás előtt és után.

A magyar buzaaratás eredménye, miut az már ismeretes, 24.5 millió métermázsa a tavalyi 38 millióval szemben. Már most, hogy körülbelül ismerjük a buzaarak alakulását, vessünk egy pillantást az idej állapotokra. A magyar gazdaközönség helyzete az inséges termés folytán oly fatálissá vált, hogy a magasabb gabonaárak sem nyújthatnak elegendő kárpótlást, de ez még csak hagyján, mi lesz akkor, ha az áruk rossz termés daczára letöredeznek, a mint-hogy a budapesti börzén már neki is indult az áruk csökkenése.

A gabonaárak eddigi emelkedését a bázisben eugageált spekuláció tulcsigáztottak tartja és hivatkozik más silány esztendőkre, mikor ugyan voltak magas árak, de ily uivóra a buzaarak mégsem szöktek fel. Megegedjük, hogy nem minden esztendőben látunk aratás előtt 13 ftos buzaarakat, de ha már akkor jogosult volt ez a magas ár, miért ne legyen most is, hiszen sajnos a tulcsigáztott áruk háttérül hazánk rossz termése szolgált és ha tényleg nem maradnak a mai árak érvényben, így még szomorubb a gazda helyzete, mert a magas terményárak több kárt okoztak általános közgazdasági szempontból, mint a mennyi hasznót hajtottak speciális esetekben egyeseknek. A tőzsdén elért nagy nyereségekről nem szólunk, mert hisz ugyanazon szerencsével és mérsékléssel egyes tőzsdelátogatóink a lóversenyen vagy Moudeóban is szert tehettek volna az elért nyereségre, még pedig közgazdasági életünk károsítása nélkül. Azt beszélük, hogy a gazdák is nyertek a tőzsdén, még ha közvetlenül nem is mentek a börzére, és igen felsegítődtek a 13 ftos árjegyzés folytán. Hogy

Ki gondol a gonddal? A természet lágy ölén (nem tapasztalásból tudom) lenni oly jó.

Az erdő szélén egy bozontos fa tetejében vigan vakug két özvegy kakadu, nem bántja őket a bu. (Ezt csak a rim kedvéért konstatalom.) Megszöktek valami vén kisasszony szobájából, kit csak azért tartok érdemesnek felemlíteni, mert mint ezt önök is tudják, az ritkaság, hogy jőnevelésü vénkisasszonyok macskáikat kakadukkal helyettesítsék. Éppen ezen ütődött meg az elébb leirt két kakadu és gondosan kieszelték a tervet s megszöktek az éjjelen. A kisasszony pedig bu, bánat és a szoba közepette most azon elmélkedhetik, hogy hát tulajdonképpen: minek is van szerelem a világon. Hogy mért elmélkedik épen ezen a még mindig meg nem oldott témán? Önök ezt épp oly joggal kérdezhették volna tőlem, ha véletlenül nem ezt a frázist, de valamely mást irtam volna ide. Így hát sziveskedjenek ebbe beleenyogdai.

Néma csend köröskörül, csupán a két özvegy kakadu vidám társalgása zavarja meg a falevelek suttogásából eredő harmonikus melódia összhangját, mely lágy, zengzetes hangon adja tudtára mindazoknak, a kiket érdekel, hogy csak itt van helye a goudtalan vidám életnek.

... uvik—uvik, majd pedig ... kuvik—kuvik hallatszik egyszerre gyors egymásutánban, s azonnal kitaláltam, hogy itt kuvik madárról van szó.

Lassau, meggondoltan közelget ahhoz a

pont-hoz, a hol a két özvegy kakadu hemszegett, majd pedig egy vilám szökéssel az átelleni faágon foglalt helyet és várakozó álláspontra helyezkedett.

Egyszerre csak, huh... a két kakadu szomszédságában egy tág oda, oda bu bele a két kakadu, hol nem bántja őket a bu.

A kuvik ennyi „u“ hallatából megijed s feladja állásponjtával támadó szándékát, s a zajtalan elfogyás kezére lép.

Emilyetén elintézte a részéről egyedül elintézendőt, ezennel a letárgyaltak aiosztályába helyezük őt.

Az a kavalkád, a melyről kisdéd elbeszélgetésünk legelején tettünk szót, ezalatt folyton közelébb vonult, el annyira, hogy ha még egy intermezzót irtam volna le, már el is késtem volna ennek konstatalásával, mert a lovasesapat már tudj Isten hol járhatna azóta. Így azonban tudva azt, hogy ez önöket nagyon érdekli, elmegyek most utána, a hinek jól esik, (ha nem is esik) az jön velem. Tessék beszélni.

Fogadom még mindig nem sejtik históriának jogi előnyét, pedig ez oly közel fekszik, ha egy kis figyelemmel vannak az iránt a kastély iránt, a mely ott füstölög a távolban. Ebből is láthatják, hogy nemcsak Petőfi irótársamnak van megengedve az édes anyja kunyhóját a távolból füstölögtetni, de megtehetem azt én is, tabár nem az édes anyám kunyhajával. Ez a kastély azért hasznos tudnivaló, mert annak az ablakából néz ki elbeszélésünk

pointjének az előidézője, hosszu, selymes szempillái alól most törli ki azt a bizonyos köncseppet, a mely ilyenkor a szemekben meg szokott csillanni.

A kavalykáde a kastély kapuja előtt megáll, lováról leszáll egy csillogó uniformisba bujt huszárhadnagy, ki egyenesen a feljárt felé tart.

A kik nem kedvelői a családi jeleneteknek, azok legyenek szivesek néhány pillianat erejéig kisdéd fejceskéiket elfordítani, mert ami most következik az egyszerűen megható. Ketten ök egymás karjába borulva hosszan, fuldokló hangon sóhajtották el az ilyenkor obligát „szeretlek“-et, a melyet nyomon számos csók követett.

— Végre, hogy megint szembe láthatlak, szölt meghatottan a saájdig lajdiánat.

Kérem, ha most neki kezdenék és elmondanám mindazt, a mi még történt, azt hiszem kellemetlen volna önökre nézvést, mert kizsoritánám nemcsak a tudósítások és hirdetések helyét, de azt hiszem egész kis históriám is abba a kellemetlen helyzetbe kerülne, hogy nem lát nyomdafestéket, vagy az nem látná meg őt. E czélből hát megszünök tárczairó működésemmel (ne tessék megijedni, csak mára) és minden külön értesítés helyett tudatom mindazokkal, a kiket illet, hogy három hétre ezután megtartották a lagzit, a melyre mint minden jőnevelésü lagzira, három vármegye gyült egybe, két boldog ember egybekelését megünneplendő.

ki nyert, ki nem, azt nem tudhatjuk, annyi azonban tény, hogy a gazdának csak az esetben volt nyeresége, ha bevárhatta a 13 frtos árakat. Ezt pedig csak kevesen mondhatják el, mert a gazdaközöség zöme már az év első hónapjaiban adta el várható termését vagy annak egy részét, a legtöbb esetben a legalacsonyabb árak mellett. Ismert dolog, hogy az aratás illetőleg a cséplés befejeztével a vevő, hogy lekötött pénzt más üzletek kötésére felszabadítsa sűrűn is azután, akár fix, akár budapesti árak mellett kötötte az üzletet; sem így, sem úgy nem kap sokat, mert ezen árak, melyek még ha márciusban vagy áprilisban kötöttek messze estek ez évben nemcsak a mostani tőzsdei névleges áráktól, de még a tényleges áráktól is.

Ez a része a gazdaközöségnek tehát az idén nem járt jól, pedig az ilyenek nagyobb számban vannak. A másik része a gazdaközöségnek, mely nem szorult előlegekre, a magas árak mellett szívesen értékesítene a termését, de hova fordítsa előbb azt a kis termést, mennyit hagyjon meg vetőmagoknak és mennyit adjon el; ez a legkényesebb helyzet, melyből a jómódu gazda is alig tud kibontakozni. Látjuk tehát, hogy a termés silányságáért nem nyujtanak a magas árak kárpótlást. És ki kárpótolja azért a nagy veszteségeért, a melyek mostanában az állattenyésztéssel járnak? Hiszen az idén mind a hét csapását rámerítte a teremő a gazdákra, s örülhetnek az idén azok, a kik tőkéjüket megmenthették. Eső, jég, peronospora, rozsda, sertésvész, az aratók sztrájkja egymásután törték a gazdák zsebeire, a melyeket sietniök kellett vagy váltóra szerzett penzzel, vagy a gabonáuk még lábon való eladásával pótolni, hogy az egymást érő csapások elé újra odatarthassák a hátukat.

No most lássuk, hogy állanak a malmok és a kereskedők a magas árak mellett. Itt az üzlet pang, a vásárlás szünetel, a kereskedő várakozó álláspontra helyezkedik és a gazda fejcsóválva olvassa a budapesti magas árak visszafejlődését, eladná már így is termését, de senkinek sincs mersze a napi áruv venni, mert a mi még ma olcsó, holnap már esetleg drága lehet. A malmok dolgoznak is, nem is. Napról-napra hanyatlak a kedvük, mert nem tudják, hogy ki számára örletik meg a lisztet és redukálják az üzemet konvenczió és kartel nélkül! A gabona és lisztforgalom így kedvezőtlen körülményektől befolyásolva, nagy változásokon ment keresztül. Eddigi piacainkat elveszítvén Gácsországban, Szilváziában, Morvaországban, az amerikai és oroszországi termények versenyeznek egymással és állítják fejtetőre az eddig rendes keretben mozgott kiviteli üzletünket. A világi piac áremelkedéséhez és terméséhez viszonyítva, tekintetbe véve a mellett hazai termésünk silány voltát, bizony lassabbá kellett volna az árfejlődésnek banni és természetesen alakulást kellett volna engedni az üzletnek és az árfejlődésnek. Pl. budapesti 11—11.50 frtos ár mellett a gazda részben eladhatta volna termését, a mikor akarta volna. A közvetítő kereskedelemnek is meg lett volna a maga polgári haszna. A malmok pedig ily buzaárak mellett, eladhatnák örleményeiket ma is a külföldön, a belföldön is és nem kellett volna a kecsgető átmeneti magas árakkal a külföldi termékek behozatalának utat egyengetni.

A gabonaárak hirtelen emelkedése szüli a reakciót és a helyett, hogy csekély feleslegükre jobb viszonyokat várhatnánk, a külföldi buza betolakodása folytán úgy látszik majd ott fogjuk végezni, a hol kezdeni kellett volna. Hiszen már most is úgy áll a helyzet, hogy a budapesti tőzsde tavaszi szállításra egy fél forinttal olcsóbban adja a buzát, mint ahogy most veszik. A jövő kilátásai tehát sajnos ez ideig szűk esztendő daczáránem valami biztatók.

Ujhelyi Manó.

Ujdonságok.

— Lapunk mai számában * alatt közölt ujdonságaink, térszűke miatt, mult számunkból (kiszedve) maradtak ki.

† Helfy Ignác. Közéletünk egyik legjelesebb alakja dőlt ki e hó 11-én az élők

sorából: Helfy Ignác, a szegvári kerület 3 cikluson át volt országgyűlési képviselője. A jeles férfit, kinek halála mely részvétet keltett az egész országban, tüdőbetegsége döntötte a sírba, mely nála nem újabb keletű volt. Rég időktől fogva sorvasztotta őt e betegség, mely a tavaszon lépett fel nála leginkább makacsul. Tüdőhurutja halála előtt négy nappal döntötte először és utoljára ágyban, ekkor már nem volt képes az aszmatikus rohamokkal székében megküzdeni s f. hó 11-én lehunyta szemét az örök álmra. Temetése f. hó 14-én ment végbe. A megboldogultban, ki jellemével, tudásával és önzetlen munkásságával mindeki nagyrabecsülését bírta, a szegvári kerület képviselőjét, és a függetlenségi párt egyik legjelesebb oszlopos tagját veszítette el. Halálát özvegyén kivül, menyé, két unokája és számos rokon gyászolja.

— A csongrádmegyei „Tanító-egyesület” tagjai mintegy 230-an érkeztek körünkbe e hó 16-án, hogy részt vegyenek az egyesület évi rendes közgyűlésén, mely ez évben Csongrádon tartatik meg. A nagyszámu tanító vendégek részt fognak venni a most államosított polg. iskola megújítási ünnepélyén is. A 17, 18 és 19-én tartandó tanítógyűlésen részt vesz Zsilinszky Mihály államtitkár, Vadnay Andor Csongrádvármegye főispánja és Tergina Gyula tanfelügyelő is. A helybeli tanítótestület méltóképpen akarja a kollegákat fogadni s nagyobb előkészületeket tesznek, hogy a nagyszámu vendégeket illő képpen fogadják. Vasárnap este baquet lesz a Casino termében, melyen a tanfelügyelő is részt vesz.

— Elgázolta a vonat. A mi kis „kávédarálónak” is van már áldozata. Ugyanis Baghy Zsigmond nagybirtokos 45 éves bérését a mikor vasárnap este Főlegyházáról jött, darabokra szaggatta. A szerencsétlen Csernus Pál, ki minden vasárnap bejött a városba, hogy heti munkájáért kárpótolja magát. Gyakran csinált így Csernus magának „jó napot.” Ez alkalommal azonban balul ütött ki a mulatozás, mivel a mint kaptos fővel otthona felé igyekezett, utközben elnyomta a buzgóság s a vasúti sínekre tért fáradaimait kipihenni. Az esti vonat zakatolva közeledett felé, ezt azonban ő nem hallotta s a kis átkozott masina keresztül haladt rajta s darabokra tépve hagyta el maga után áldozatának nolt részeit. A szerencsétlen mellkasát egész ketté vágta a vonat kerekei, lábain, karjain és fején is halálos zúzódásokat szenvedett. A darabokra tépett hullát csak másnap találták meg a vasútvonalon.

* Nemzeti ünnep. Mint hírelt, a király ő felség f. hó 4-én tartott ünnepélyének sikeréről az Előjáróság saúdélkozott gondoskodni, ez azonban nem törtévéen meg s így az iparos Ifjak rögtönöztek olyan kisebb kaliberű ünnepséget: diszfelvoulással, rögtönözött ünnepi beszéddel stb. fűszerezve, mely sikerült táncmulatsággal nyert befejezést. A mi a kivilágítást illeti, az reményen fölül sikerült s a nagyszámu sétáló közönségnek különösen megkapó látványosságot nyujtott az Ugray-féle üzleti kirakataban felállított transparent, melyben igen szép iv alakban volt kivilágítva „Éljen a király!”

— A szegvári kerület. Helfy Ignác országgyűlési képviselő elhalálása folytán a szegvári kerület országgy. képviselőt választ. Noha még a választás idejét nem tudni, már is teljes erővel indult meg a kerületben a mozgalom az új választás iránt. Mint halljuk, egyesek Bartha Miklóst, mások pedig Ugron Gábort óhajtkák a szegvári kerület képviselőjeként megválasztani. Rövid időn már jelezhetni fogjuk, hogy ki tehát a kerület jelöltje?

— Összeeggett csősz. Szabados János 45 éves alsóréti csősz, mult szombaton az örízetére bizott réti földön kerülöt tett, mi közben az eső folyton esett s így csurom vizesre átázott, mikor kákából, nádból és gazból összetakolt kunyhójába ért, ott tüzet rakott, hogy ruháit megszáritsa. A száritgatás közben felső kabátja tüzet fogott, hogy ezt el oltsa a kunyhó oldalához nyomta a kabátot, ekkor azonban a kunyhó is lángba borult s mire Szabados kimenekült, már oly súlyos égési sebekeket kapott, hogy

e hó 12-én égési sebeiben meghalt. Temetése nagy részvét mellett e hó 13-án ment végbe.

— Menyecske-bál. Szeutes város iutelligens hölgyei bálrendezésre készülnek: menyecske-bálra, mely november hó 6-án lenne megtartva. A bálrendezés iránt értekezlet tartatott, a főispánné Ó méltósága lakásán, mely alkalommal ugyan végleges állapotás nem történt, de a rendezésre egy szűkebbkörű bizottság lett kiküldve.

— Betöréses lopás. Lapunk mult számában említést tettünk arról, hogy Kaszanitzky Dénes depójának üzleti kasszáját ismeretlen tettesek feltörték s abból mintegy 80 frtot elvittek. Akkor még mely fátyol borította a tettest, mely azonban Bogdán József csendőr-örsvezető erélyes nyomozása folytán csakhamar elő bukkant a homályból: Planyéta János árvamegyei illetőségű ablakos tót személyében. Planyéta, vallomása szerint, úgy követte el a lopást, hogy egész a késő esti órákig a depóban pálinkázott s egy magára hagyott pillanatban a hordók közé rejtözött. A tulajdonos, mitsem sejtve, csakhamar bezárta az üzlet ajtaját s nyugalomra tért, ő ekkor elő jött buvhelyéről s feltörte az üzleti kasszát melyből 48 frt készpénzt és 37 frt értékű értékpapirt vitt el magával, melyet 2 frt hijával lakásán rejtett el egy rőzsekazal alá. Planyéta a járásbírószág börtönében van, vizsgálati fogságban.

— Tiszteletbeli képviselők. Ugy látszik, a tehetséget még a magas varmegyén is elismerésben részesítik, ilye formát látszik legalább igazolni a főispán azon utóbbi kiütetése, midőn Tary István I. aljegyzőt tiszteletbeli főjegyzőnek nevezte ki. Ugyanez alkalommal kinevezte Borizslovszky Leó irnokot t. alszámvevőnek.

— Katonai szemle. Mint az előjáróság hivatalos hirdményéből látjuk a közöshadseregbeli tartalékos és szabadságot katonák ellenőrzési szemléje f. hó 17. és 18-án lesz a községházán megtartva. Az utószemle pedig november hó 8. 9 és 10. napjain lesz Szegeden a serházkaszárnnyában megtartva.

* A szüreti mulatság pénztári számadása — mely szeptember hó 26-án a „Magyar Király” szállodában tartatott a következő. Bevétel: Belépti jegyekért 100 frt 40 kr., levelező lapokért 15 frt, büntetési pénzekből 20 frt. 80 kr., tombola jegyekért 16 frt 30 kr., felül fizetésekből 1 frt. Összesen 153 frt 50 kr. Kiadások összege 143 frt 40 kr. Tiszta maradvány, 10 frt 10 kr., mely összeg jótékonycéllra fordított.

Selyem damasztok 65 krtól 14 frt 65 krig méterenként — valamint fekete, fehér színes Henneberg-selyem 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként sima, csikos, koczkázott, mintázott damaszt stb. (mintegy 140 különböző minőség, 2000 szín és mintázatban stb. a megrendelt árukat postabér és vámmentesen, házhöz szállítva, valamint mintákat postafordultával küld **HENNEBERG G.** cs. és k. udvari szállító) **Selyemgyárak Zürichben.** Svájcba címzett levelekre 10 kros, levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek.

— Köztudomásu, hogy a kis lottó már megszűnt és helyébe a sokkal előnyösebb és nagynyereményű osztálysorsjáték lépett. Ezen sorsjátékban mindenki körülményeihez képest vehet részt mert egész, fél negyed és nyolczad sorsjegyek rendelhetők Bihari Ede főelárusitonál Budapest, Kerepesi-ut 20., ki az osztálysorsjegyek eladásával van megbizva s mely cégnek mai számunkban megjelent hirdetését olvasóink szives figyelmébe ajánljuk.

2212.

tlkv. 897. SZ.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csongrádi kir. járásbírószág mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Fái István, Fái György, Fái Mátyás és Fái Mihály végrehajtkóknak Fái Anna, Kovács Jánosné csongrádi lakos végrehajtkást szenvedő elleni az 1882. évi ápril 19-től számított évenkénti 34 frt elvont haszon és járuléki iránti végrehajtkási ügyében a szegedi kir. törvényesék a csongrádi kir. járásbírószág területén levő Csongrád község határában fekvő a csongrádi 2120 sz. tjkhben A † 6625/b, 2. hrsz. alatt felvett Fái Anna özv. Kovács Jánosné nevén álló 664 négyszögöl szőlőre 436 frt-ban a csongrádi 8350 sz. tjkhben A † 2 sorsz. alatt felvett 2/3-ad részben Fái Anna férj. Kovács Jánosné végrehajtkást szenvedő

dett, $\frac{6}{8}$ -ad részben pedig Palásti Kovács Francziska férj Bacsa Istvánné, Palásti Kovács Erzsébet férj Fodor Rókusné és Czákó Rozál özv. Gulyás Lászlóné nevén álló az 1746 hrsz. ház utáni réti járandóságra a végreh. törv. 156. § a) pontja alapján egészben 141 forintban, a csongrádi 12166. sz. tjkben A $\frac{1}{2}$ 1 sorsz. alatt felvett $\frac{2}{8}$ -ad részben Fái Anna férj Kovács Jánosné vjhajtást szenvedett, $\frac{6}{8}$ -ad részben pedig Czákó Rozál özv. Gulyás Lászlóné, Fodor Rókus és Bacsa István társtulajdonosok nevén álló az 1868. hrsz. ház utáni réti járandóságra a végreh. törv. 156 § a) pontja alapján egészben 141 forintban, a csongrádi 8351. sz. tjkben A $\frac{1}{2}$ 1 sorsz. alatt felvett $\frac{2}{8}$ -ad részben Fái Anna férj Kovács Jánosné végrehajt. szenvedett $\frac{2}{8}$ -ad részben pedig Fodor Rókus és Bacsa István társtulajdonosok nevén álló a (4924—4928.) hrsz. $\frac{1}{4}$ telek utáni osztatlan réti járandóságra a végreh. törv. 156. § a) pontja alapján egészben 61 forintban, a csongrádi 6318 sz. tjkben A $\frac{1}{2}$ (70. 71) hrsz. a. felvett $\frac{2}{8}$ -ad részben Kovács Jánosné szül. Fái Anna végrehajtást szenvedett, $\frac{6}{8}$ -ad részben pedig Piutér Pál (kinek neje Vincze Anna.) Fodor Rókus és Bacsa István társtulajdonosok nevén álló 70 négyszögöl beltelek s azon levő 43/42 sz. házra a végrehajt. törv. 156 § d) pontja alapján egészben még pedig az ezen ingatlan $\frac{2}{8}$ -ad részére az 1839/95 tkszámmal C 3 alatt Fái Anna Palásti Kovács Jánosné javára bekebelezett holtiglani haszonélvezeti jogra tekintet nélkül 400 forintban — végre a csongrádi 7562. sz. tjkben A $\frac{1}{2}$ (4469—4474/3. a. 3. 469—4474/3. b. 3.) hrsz. a. felvett 4 hold 932 négyszögöl kettőshalmi tanyaföldből Fái Anna, Palásti Kovács Jánosné illetve 4074/7332-ed része 308 frt ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi november hó 19-ik napján dél előtt 9 órakor a csongrádi kir. jbiróságnál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezési számdékok tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát vagyis 42 frt 60 krt, 14 frt 10 krt, 6 frt 10 krt, 40 frt és 30 frt 80 krt készpénzben, vagy az 1881: LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű eismervényt átszolgáltatni.

Csongrád, a kir. jbiróság mint tkvi hat. 1897. évi auguszt. hó 21-én.

Dr. Szathmáry,
kir. aljbíró.

VALÓDI PÁRISI
HALHOLYAG ÉS GUMMI

tuczatja 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 és 8 frt. Világhírű cég. Alapított 1881-ben.

Megrendelési cím:

REIF J. különlegesség, WIEN, 1., Brandstätte 3.

Kiviteli árjegyzék ingyen zárt borítékban.

Első m. kir. szab. osztálysorsjáték.

Legnagyobb nyeresemény szerencsés esetben

Egy millió korona.

Az első osztályú sorsjegyek árai:

$\frac{1}{4}$ sorsjegy — 6.— frt
 $\frac{1}{8}$ sorsjegy — 3.— frt
 $\frac{1}{16}$ sorsjegy — 1.50 frt
 $\frac{1}{32}$ sorsjegy — 0.75 frt

A megrendeléseket postai utánvétellel eszközölöm, de az összeg postautalvánnyal vagy ajánlott levélben is beküldhető.

A hivatalos tervet minden megrendeléshez ingyen csatolom és a sorsolási jegyzéket a huzás után rögtön, minden felszólítás nélkül b. címére küldöm.

Szíveskedjék megrendeléseit minél előbb hozzám, mint a sorsjegyek eladásával megbízott főelárusítóhoz küldeni.

BIHARI EDE Budapest, Kerepesi-út 20.

'Serail' arczenőcs

legmelegebben ajánlható szer az arczon mutató szeptők, pattanások, májfoltok s mindenemű bőrtisztítatlanságok eltávolítására. Az arcznak vagy kéznek simaságot és lágyaságot kölcsönöz. Bőrszépítő hatásában, valamint ártalmatlanságában minden más szert felülmul.

Egy kis tégyel ára 35 kr.

Egy nagy tégyel ára 50 kr.

'Serail' szappan.

Minden tekintetben a legkényesebb igényeknek is megfelelő, kedves illatu, kellemes habzásu pipere-szappan, mely rendkívüli tartósságánál fogva, de különösen a fentemlített 'Serail'-kenőcs használatához ajánlható.

Egy drb. ára 30 kr.

Kapható a

'Szt. Rókus' gyógyszerárban
Szűcs Miklós gyógyszerésznél Csongrádon.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses figyelmét a Szentesen, I. tized 193. szám alatt lévő irodánkra felhívni s tisztelettel fölkérni, hogy ha akár birtokszerzési, akár pedig betáblázott drágább kamatu adósságának kifizetése céljából rövid vagy hosszabb idejű törlesztéses

OLCSÓ PÉNZKÖLCSÖNRE

szüksége volna, hogy hozzánk, alólírott címhez teljes bizalommal fordulni méltóztassék, miután általunk az óhajlott olcsó pénzkölcsönhöz a lehető legelővidebb idő alatt juthat.

A tőkét nem kell külön törleszteni, miután a tőke és kamat együttesen törlesztetik és a meghatározott időre az egész adósság elfogy.

A készpénz kölcsönök $3\frac{1}{2}\%$, 4% , $4\frac{1}{2}\%$ és 5% kamattal kaphatók, megfelelő tőketörlesztéssel 10 évtől 50 évig terjedő visszafizetés mellett.

Előleges költség nincs semmi.

Szükséges iratok: telekkönyvi kivonat, kataszteri birtokív, adókönyv.

Ragadja meg tehát minden birtokos az alkalmat, hogy régi, drágább kamatu adósságait az általunk följajánlott olcsóbb kamatu kölcsönrel fölcserélje, hogy minél előbb szabaduljon a súlyos terhektől.

Tisztelettel

BANK- és JELZÁLOG-KÖLCSÖN-ÜZLET

szentesen, I., 193. Szathmári lisztkereskedő házában.